

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **L.J.**, bytem..., zastoupeného Mgr. Radimem Němečkem, advokátem se sídlem Dvořákova 644, Uherské Hradiště, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení v Praze ze dne 20. července 2009, č.j. ...**s e z r u š u j e** pro nezákonnost a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 2.478,-Kč k rukám právního zástupce Mgr. Radima Němečka, advokáta se sídlem Dvořákova 644, 686 01 Uherské Hradiště, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem NSS ze dne 18.11.2011 č.j. 4Ads 104/2011 – 135 byl zrušen rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 7.4.2011, č.j. 22Ad 38/2010 – 87 a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Brně o věci rozhoduje již po třetí, opakovaně proto uvádí, že upouští od rozsáhlé reprodukce dosavadního průběhu řízení, neboť účastníci jsou s provedenými důkazy seznámeni a v dalším postupu se zaměří toliko na skutečnosti, které pokládal za stěžejní z hlediska vysloveného právního názoru NSS v citovaném rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud má za to, že Krajský soud v Brně nesprávně interpretoval a aplikoval ustanovení § 81 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v daném případě, což také přehledně vyložil. Rovněž tak v důsledku uvedené právní vady došlo i k chybnému určení data, od kterého žalovaná by měla přiznat žalobci nárok na výplatu plného invalidního důchodu.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci zjistil, že žalovaná žalobci rozhodnutím ze dne 27.9.2004 přiznala plný invalidní důchod ode dne 15.7.2004. Další žádost žalobce o tutéž dávku, která byla sepsána dne 9.1.2008 proto již neměla posuzovat jako žádost o přiznání dávky ale jako žádost o změnu poskytování dávky. Žalobce totiž nepožadoval ani nemohl požadovat přiznání „nového“ plného invalidního důchodu, neboť již byl poživitelem tohoto důchodu. Podle názoru NSS tak celé řízení zahájené žádostí žalobce ze dne 9.1.2008 mělo být vedeno v režimu ustanovení § 56 zákona o důchodovém pojištění, které řeší mimo jiné i situaci, kdy byl důchod přiznán od pozdějšího data (dne 15.7.2004) než od jakého náleží (dne 22.6.1999).

Skutečnost, že žalovaná ve věci vázána právním názorem krajského soudu podle citovaného ustanovení nepostupovala nic nemění na tom, že nakonec dospěla ke správnému závěru a rozhodnutím ze dne 24.11.2009, které nebylo napadeno žalobou ve správním soudnictví a není předmětem soudního přezkumu, přiznala žalobci plný invalidní důchod podle § 38 zákona o důchodovém pojištění ode dne 22.6.1999. Z formálního hlediska však měla v tomto rozhodnutí vycházet právě z § 56 odst. 1 písm. b) citovaného zákona. Toto ustanovení byla povinna aplikovat rovněž i při vydávání žalobou napadeného rozhodnutí.

Žalovaná správně vyhodnotila, že pro posouzení, od jakého data náleží žalobci výplata plného invalidního důchodu přiznaného ode dne 22.6.1999 je rozhodující žádost žalobce sepsaná dne 9.1.2008. NSS však zjistil, že této žádosti sepsané na předepsaném tiskopisu předcházela písemná žádost sepsaná žalobcem dne 18.12.2007 a doručena OSSZ Zlín osobně dne 19.12.2007, v níž žalobce uplatnil shodný nárok jakého se domáhal žádostí ze dne 9.1.2008. Z obsahu dávkového spisu proto NSS usoudil, že za den uplatnění nároku ve smyslu ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění ve spojení s § 81 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., je nutno považovat den podání písemné žádosti žalobce ze dne 18.12.2007, neboť tehdy se žalobce poprvé s touto konkrétní žádostí obrátil na příslušný orgán. Datum uplatnění nároku uvedení v žádosti sepsané dne 9.1.2008 nepovažoval uvedený soud za relevantní, neboť z obsahu dávkového spisu zcela jednoznačně vyplývá, že tato kolonka formuláře byla vyplněna nesprávně.

Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že nárok na výplatu plného invalidního důchodu přiznaného rozhodnutím stěžovatelky ze dne 24.11.2009 má tudíž žalobce **ode dne 19.12.2004**, tj. 3 roky nazpět od data uplatnění nároku na změnu dávky (podáním žádosti **dne 19.12.2007**).

Proti rozhodnutí žalované ze dne 27.9.2004 o přiznání plného invalidního důchodu ode dne 15.7.2004 žalobce nepodal žalobu a žádost o změnu dávky uplatnil až dne 19.12.2007 (v žalobě nesprávně uvedeno dne 14.12.2007), ačkoliv důvody v této žádosti uvedeném mu musely být známy již v roce 2004. V této souvislosti NSS konstatoval, že také samotný žalobce má podíl na tom, že mu v důsledku pozdního podání žádosti o změnu dávky nárok na výplatu starobního důchodu přiznaného rozhodnutím žalované ze dne 24.11.2009 za dobu před 19.12.2004 zanikl. Před tímto datem mu náležel pouze plný invalidní důchod ve výši podle rozhodnutí žalované ze dne 27.9.2004, a to ode dne 14.7.2004.

Výše uvedené právní názory byl povinen Krajský soud v Brně plně respektovat.

Z důvodu toho, že NSS jako vrcholný orgán správní justice dospěl k závěru, že za použití výše uvedené argumentace, Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalované zruší a věc jí vrátí k dalšímu řízení, ve kterém žalovaná postupem podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění vydá řádně odůvodněné rozhodnutí, v němž bude vycházet z toho, že dnem uplatnění žádosti žalobce o změnu poskytování plného invalidního důchodu je den 19.12.2007.

Citovaný závěr a vyslovený právní názor NSS byl pro Krajský soud v Brně závazný (§ 110 odst. 3 s.ř.s.). Soud proto ve smyslu § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost a vyslovil současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je žalovaný vázán vysloveným právním názorem Krajského soudu v Brně dle § 78 odst. 5 s.ř.s. totožným s právním názorem NSS tedy, že žalovaná v dalším postupu vydá řádně odůvodněné rozhodnutí v souladu s § 56 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění s přihlédnutím k tomu, že dnem uplatnění žádosti žalobce o změnu poskytování plného invalidního důchodu je datum 19.12.2007.

Žalobce ve věci samé byl úspěšný, jeho právní zástupce účtoval na nákladech řízení, a to odměnu a náhradu za poskytnuté služby za dobu od 7.4.2011 následující:

Sepis vyjádření žalobce ke kasační stížnosti ze dne 16.6.2011 a § 9 odst. 2 vyhl. č. 177/1996 Sb., v částce 500,-Kč, 1x režijní paušál, § 13 odst. 3 cit. vyhl., v částce 300,-Kč, náhrada za promeškaný čas k soudnímu jednání dne 9.2.2012 trasa Uherské Hradiště – Brně a zpět tj. 2 hod. § 14 odst. 3 cit. vyhl. tedy 4x 100,-Kč + 20% DPH, celkem tedy 1.440,-Kč. Cestovní výdaje v souvislosti s jednáním dne 9.2.2012 trasa Uherské Hradiště – Brno a zpět, délka 16 km vozidlem VOLKSWAGEN PASSAT, SPZ 4Z, průměrná spotřeba 5,3 l Nafta 38,70,-Kč/1l. Náhrada za spotřebované pohonné hmoty: základní náhrada 160 x 3,70 = 592,-Kč + 20% DPH = 181,-Kč. Náhrada za spotřebované pohonné hmoty 1,6 x 5,3 x 38,70 včetně DPH = 328,-Kč, celkem 1.038,-Kč. Celková výše nákladů řízení činí 2.478,-Kč.

Náklady vyčísleny rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 7.4.2011, č.j. 22Ad 38/2010 – 87 v částce 5.212,-Kč byly právními žalobci žalované uhrazeny dne 3.6.2011.

Soud ve smyslu § 60 odst. 1 s.a.s. přiznal proto žalobci resp. jeho právnímu zástupci právo na náhradu nákladů řízení v částce 2.478,-Kč, kterou je povinna žalovaná zaplatit do 30 dní od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Brně dne 9. února 2012

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně